

<p>Bible tardive Daniel 6 :11 11 Or, Daniel, dès qu'il apprit que l'édit avait été rédigé, rentra chez lui. Il avait, dans sa chambre supérieure, des fenêtres ouvertes dans la direction de Jérusalem, et trois fois par jour il se mettait à genoux, priant et louant Dieu tout comme il avait fait auparavant.</p>	<p>יא וַדְּנִיאל כָּדִי יָדַע דִּי-רָשִׁים כְּתָבָא, עַל לְבִינָה, וְכוּיָן פְּתִיחָן לָהּ בְּעִלְיָתָהּ, נֶגְדַּי יְרוּשָׁלַם; וְזִמְנִין תְּלַתָּהּ בְּיוֹמָא הוּא בְּרַף עַל-בְּרִכּוּהִי, וּמְצִלָּא וּמוֹדָא קָדָם אֱלֹהֵהּ, כָּל-קָבֵל דִּי-הוּא עֲבַד, מִן-קִדְמַת דְּנָה.</p>
<p>9 : 3 Et j'élevai mes regards vers le Seigneur Dieu pour l'implorer par des prières et des supplications, en jeûnant et me couvrant d'un cilice et de cendres. 4 J'adressai donc à l'Eternel, mon Dieu, ma prière et ma confession, et je dis: "O Seigneur, Dieu grand et redoutable, qui gardes ton alliance et ta bienveillance à ceux qui t'aiment et observent tes commandements, 5 nous avons péché et prévarié, nous nous sommes abandonnés au mal et à la rébellion, écartés de tes préceptes et de tes statuts; 6 nous avons refusé d'écouter tes serviteurs, les prophètes, qui parlaient en ton nom à nos rois, à nos princes, à nos pères, à tous les gens du pays. 7 Avec toi, ô Seigneur, est le bon droit, et sur nous rejaillit la honte en ce jour, sur les hommes de Juda, les habitants de Jérusalem, et tous les Israélites, proches ou éloignés, dans tous les pays où tu les as relégués à cause de l'infidélité qu'ils ont commise à ton égard. 8 Oui, Seigneur, sur nous rejaillit la honte, sur nos rois, nos princes, nos ancêtres, car nous avons péché contre toi. 9 Mais au Seigneur appartiennent la clémence et le pardon, puisque nous nous sommes insurgés contre toi, 10 et que nous avons refusé d'obéir à la voix de l'Eternel, notre Dieu, en suivant les instructions qu'il nous avait exposées par l'organe de ses serviteurs, les prophètes. 11 Tout Israël a transgressé ta loi et s'est détourné pour ne pas entendre ta voix; aussi, avons-nous vu fondre sur nous la malédiction et l'imprécation consignées dans la loi de Moïse, serviteur de Dieu, parce que nous avons péché contre lui.</p>	<p>ג וְאַתְנָה אֶת-פְּנֵי, אֶל-אֲדָנִי הָאֱלֹהִים, לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה, וְתַחֲנוּנִים--בְּצֹם, וְשֵׁק, וְאַפָּר. ד וְאַתְפַּלְלָה לַיהוָה אֱלֹהֵי, וְאַתְנַדָּה; וְאַמְרָה, אֲנָא אֲדָנִי הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, שְׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד, לְאַהֲבֵיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו. ה הַחֲטָאוּ וְעִוְבוּ, וְהִרְשַׁעוּ (הִרְשַׁעוּ) וּמְרָדוּ; וְיִסוּר מִמִּצְוֹתָךְ, וּמִמְשַׁפְטֶיךָ. ו וְלֹא שָׁמַעְנוּ, אֶל-עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים, אֲשֶׁר דָּבְרוּ בְּשִׁמְךָ, אֶל-מַלְכֵינוּ שְׂרִינוּ וְאַבְתִּינוּ--וְאֵל, כָּל-עַם הָאָרֶץ. ז לָךְ אֲדָנִי הַצְּדָקָה, וְלָנוּ בִשְׁתׁ הַפְּנִים כִּיֹּם הַזֶּה; לְאִישׁ יְהוּדָה, וּלְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם, וּלְכָל-יִשְׂרָאֵל הַקְּרֹבִים וְהַרְחֻקִים בְּכָל-הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדְחַתְּםָ שָׁם, בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מַעַל-וּ בְךָ. ח יְהוָה, לָנוּ בִשְׁתׁ הַפְּנִים, לְמַלְכֵינוּ לְשְׂרִינוּ, וְלְאַבְתֵינוּ: אֲשֶׁר חֲטָאוּ, לָךְ. ט לְאֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ, הַרְחַמֵם וְהַסְּלִיחוֹת: כִּי מְרָדוּ, בּוֹ. י וְלֹא שָׁמַעְנוּ, בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ--לִלְכַת בְּתוֹרֹתָיו אֲשֶׁר נָתַן לְפָנֵינוּ, בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים. יא וְכָל-יִשְׂרָאֵל, עָבְרוּ אֶת-תּוֹרֹתָךְ, וְיִסוּר, לְבַלְתִּי שְׁמוֹעַ בְּקִלְךָ; וְתַתֵּךְ עֲלֵינוּ הָאֵלָה וְהַשְׁבַּעָה, אֲשֶׁר כְּתוּבָה בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָד-הָאֱלֹהִים--כִּי חֲטָאוּ, לוֹ.</p>
<p>Qumran : sliHa téchouva réfoua</p>	<p>מגילת דברי המאורות (4Q504 1-2 ii) אַנָּא אַדְנִי עֵשָׂה נָא כְּמוֹכָה כְּגֹדוֹל כּוֹחֲכָה אֲשֶׁר [נ]שִׂאתָ[ה] לְאַבּוֹתֵינוּ בְּהַמְרוֹתֶם אֶת פִּיכָה... יָשׁוּב נָא אִפְכָה וְחַמְתַּכָּה מֵעַמְכָּה יִשְׂרָאֵל עַל כּוֹל חַט[אתם]... [ל]הש[י]בנוּ בְּכוֹל לֵב וּבְכוֹל נַפֶּשׁ וּלְטַעַת תּוֹכַתְכָה בְּלִבְנוּ [ל]בְּלַתִּי סוּר מִמֶּנָּה [ל]לְכַת מִימִין וּשְׂמֹאל כִּיֹּא תִרְפְּאוּ מִשְׁגֵׁעוֹן וְעוֹרוֹן וְתַמְהוֹן [ל]בָּב... וְהַצַּלְתֵנוּ מִחַטּוֹא</p>
<p>Littérature extérieure : Sefer ben sira -II ou -I, chap 51 Ps. 136 א הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. ב הוֹדוּ, לְאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. ג הוֹדוּ, לְאֲדָנֵי הָאֲדָנִים: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. ד לְעֵשָׂה נִפְלְאוֹת גְּלוֹת לְבָדוֹ: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. ה לְעֵשָׂה הַשָּׁמַיִם, בְּתַבּוּנָה: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. ו לְרַקַּע הָאָרֶץ, עַל-הַמַּיִם: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. ז לְעֵשָׂה, אֲוִרִים גְּדֹלִים: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. ח אֶת-הַשָּׁמַיִם, לְמַמְשַׁלַּת בְּיוֹם: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. ט אֶת-הַיָּרֵחַ וְכּוֹכְבֵיָם, לְמַמְשַׁלַּת בְּלֵילָה: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. י לְמַפְּהַ מִצְרַיִם, בְּבִכּוּרֵיהֶם: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. יא וְיִצְאָא יִשְׂרָאֵל, מִתּוֹכָם: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. יב בְּיַד חֲזָקָה, וּבְזֵרוּעַ נְטוּיָה: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. יג לְגִזְרַיִם-סוּרָה, לְגִזְרֵיָם: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. יד וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. טו וְנִעַר פְּרַעֲהַ וְחִילוֹ בְּיָם-סוּרָה: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. טז לְמוֹלִידָה עֲמוֹ, בְּמַדְבָּר: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. יז לְמַפְּהַ, מְלָכִים גְּדֹלִים...</p>	<p>הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ הוֹדוּ לְאֵל הַתְּשַׁבְּחוֹת, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ הוֹדוּ לְשׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ הוֹדוּ לְיוֹצֵר הַכֶּלֶב, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ הוֹדוּ לְגֹזַל יִשְׂרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ הוֹדוּ לְמַקְבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ הוֹדוּ לְבוֹנֵה עִירוֹ וּמַקְדְּשׁוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ הוֹדוּ לְמַצְמִיחַ קָרָן לְבֵית דָּוִד, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ הוֹדוּ לְבוֹחֵר בְּגִי צְדוּק לְכַהֵן, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ הוֹדוּ לְמִגּוֹן אֲבָרָהָם, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ הוֹדוּ לְצוֹר יִצְחָק, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ הוֹדוּ לְאַבִּיר יַעֲקֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ הוֹדוּ לְבוֹחֵר בְּצִיּוֹן, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ הוֹדוּ לְמַלְךְ מַלְכֵי מְלָכִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ</p>

<p>Touvia 3 (pseudo épigraphique)</p>	<p>בעת ההיא פרשה את ידיה אל החלון ותתפלל לאמר: ברוך אתה אל רחום וברוך שמך לעולם ויברכך כל מעשיך לעולם. ועתה נשאתי אליך את פני ואת עיני. ואומר – גאלני נא מן הארץ ולא אשמע עוד חרפה. יודע אתה, אדון, כי טהורה אני מכל טומאת איש, ולא חיללתי שמי ושם אבי בארץ גלותי. בת יחידה אני לאבי ואין לו בן אחר אשר יירש אותו ולא אח [או] קרוב ולא בן משפחתו אשר אשמור את עצמי לו לאשה. כבר אבדו לי שבעה ולמה לי חיים ואם לא טוב בעיניך להמיתני שמע נא את חרפתי!</p>
<p>Littérature hellénistique, grande population à la période du IIe Temple Flavius Joseph -pris pendant la révolte et écrit Antiquités juives 4 :13</p>	<p>שתי פעמים ביום, בתחילתו וכשמגיע זמן השכיבה, חייבים הכל ליתן הודיה [μαρτυρέω] לאלוהים על המתנות שנתן להם לאחר שיצאו לחירות מארץ מצרים.</p>
<p>Bible Chrétienne : Mathieu 6</p>	<p>כְּאֲשֶׁר אַתֶּם מִתְפַּלְלִים אֶל תְּהִיוּ כְּבֹוֹעִים, הַאֹהֲבִים לְהִתְפַּלֵּל בְּעַמֻּדִים בְּבֵתִי כְּנֹסֶת וּבְפָנוֹת שֶׁל רְחוּבוֹת לְמַעַן יֵרְאוּ לְבְנֵי אָדָם. אֲמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שְׂכָרְם אַתֶּם. וְאַתֶּה כְּאֲשֶׁר תִּתְפַּלֵּל הַפָּנִס לְחֻדְדֶּךָ, סֹגֵר אֶת הַדָּלֶת בְּעֶדְךָ וְהִתְפַּלֵּל לְאַבְיָד אֲשֶׁר בְּסִתְּךָ, וְאַבְיָד הַרוּאָה בְּמַסְתְּרִים יִגְמַל לְךָ. כְּאֲשֶׁר אַתֶּם מִתְפַּלְלִים הַמְנַעוּ מִלְּגַבֵּב מַלְיָם כְּגֹוִיִּים, הַחוֹשְׁבִים שֶׁבָּרַב דְּבוּרָם יִשְׁמְעוּ. אֶל תְּהִיוּ דוֹמִים לָהֶם, כִּי יוֹדֵעַ אֲבִיכֶם אֶת צְרִיכְכֶם בְּטֶרֶם תִּבְקְשׁוּ מִמֶּנּוּ. לֵכֵן כֵּן הִתְפַּלְלוּ אַתֶּם:</p>
<p>Esther différences entre la septante</p>	<p>אֲדֹנָי אַתָּה לְבַדְּךָ מִלְּכֻנּוֹ הוֹ־שִׁיעֵנִי נָא כִּי נִשְׂאֲרֵתִי לְבַדִּי בְּאֵין מוֹשִׁיעַ מִבְּלַעֲדֶיךָ כִּי הִנֵּה נִגְעָה אֵלַי הָרָעָה [...]</p> <p>וְעַתָּה חֲטִאנוּ לְפָנֶיךָ וְתִתְנֶנּוּ בִיד אוֹיְבֵינוּ עַל עֲבֹדְנוּ אֶת אֱלֹהֵיהֶם [...]. אֶל תִּתֵּן ה' שֶׁבֶט מְלֹכֹתֶיךָ לְאֲשֶׁר לֹא הֵמָּה וְאֵל יִשְׁחָקוּ לְאֵידְנוּ כִּי אִם תֵּן עֲצָתְם בְּרִאשִׁים, וְשִׂים אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּתְּנֶנּוּ בְּנוֹ לְמִשְׁל [...]</p> <p>אַתָּה יוֹדֵעַ כֹּל וְתוֹדֵעַ כִּי שָׂנְאֵתִי כְּבוֹד מְרַעִים וְאַתְּעַב מִשְׁכַּב עֶרְל וְכָל גֹּכֵר:</p>
<p>Judith Chap 8 Makabim Chap 10</p>	